

steren har forklaret. Det kan jo være, fordi ministeren brugte 12 minutter på polemik, men som han også sagde, ville han gerne have lov til at få nogle spørgsmål, så han kunne komme herop og forklare sig yderligere.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Bare angående formen: Jeg syntes, det var ualmindelig ubehageligt med en sådan svada, som kun skyldes én ting, nemlig at ministeren selv har været med til at skabe enorm usikkerhed om dette lovforslag. Ingen af os havde fundet på at stille nogen som helst spørgsmål, hvis det ikke var sådan, at ministeren i en artikel i Politiken har tilkendegivet, at han ikke aner, hvad han taler om; at han ikke aner, hvad han lovgiver om. Men denne lovgivning er ministerens ansvar, den kan han ikke tørre af på et flertal i Folketinget eller på en tidligere minister.

Kl. 17.05

Jeg vil gerne stille mit helt konkrete spørgsmål én gang til: Hvis der ligger en landbrugsjendom inden for skovbyggelinjen eller på skovbyggelinjen, er der så mulighed for at opføre en aftægtsbolig og en medhjælperbolig på denne landbrugsejendom?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der er stillet et par spørgsmål, som jeg gerne vil svare på.

Et af dem var: Hvorfor var det nødvendigt at lave et ændringsforslag, som skulle sikre strandene, kysterne – vi skal ikke hænge os i ordene – hvorfor var det nødvendigt? Det skal jeg forklare. Det var, fordi ministeren slet ikke ønsker nogen aktivitet dér, forstået på den måde, at i modsætning til det, jeg lige har gennemgået om åbeskyttelseslinjer og skovbyggelinjer, ville vi ikke engang have, at der kunne etableres f.eks. en bolig eller en butik eller noget andet i en tiloversbleven bygning. Det var derfor, vi sagde det, og det var faktisk også det, hele debatten gik på.

Debatten gik på to ting. Den første var, om man kunne bygge dér, og jeg vil gerne oplæse det dokument, vi har haft fra starten, og hvor der står:

»For klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen betyder lovforslaget efter det stillede ændringsforslag ingen ændringer i forhold til, hvad der gælder i dag. Der kræves landzonetiladelse i samme omfang som i dag.«

Men der er opstået den teknikalitet, som jeg kaldte den, at i 1994, da man lavede kystloven,

var det sådan, at hvis et landbrug lå i den zone, skulle man have lov til at opføre de for produktionen nødvendige driftsbygninger. Nu har vi så en debat om, hvorvidt der kan indrettes en bolig i en tiloversbleven bygning. Det er det, vi gerne vil, men vi ønsker ikke på nogen måde, at den skal kunne ligge ude ved stranden, og så er man nødt til at lave et ændringsforslag.

De næste to ændringsforslag bygger på en faktisk oplysning, og det er helt i orden – det anerkender jeg – at oppositionen har den holdning, at den siger: Jamen hr. minister, skulle vi så ikke stoppe, så man heller ikke kan indrette en bolig i nogle af de tiloversblevne bygninger, hvis det f.eks. er inden for åbeskyttelseslinjen eller skovbyggelinjen? Svaret er: Nej, der er altså en forskel. Men igen medgiver jeg, at vi er uenige.

Som jeg forstår oppositionen, siger oppositionen: Jamen hør en gang. Vi mener sådan set heller ikke, man skal have lov til at udnytte en bygning, som ligger der i forvejen, hvis den ligger inden for åbeskyttelseslinjen eller skovbyggelinjen, eller hvor det måtte være. Men jeg vil bare sige til oppositionen, inden vi får en lang debat om det: Det ønsker vi altså, og derfor er vi uenige, og jeg synes altså også, det er fair, at vi er uenige i det spørgsmål. Dermed har jeg så også svaret hr. Keld Albrechtsen og hr. Jørn Jespersen.

Grunden til, at man var nødt til at gøre det, er, at det ikke må være sådan, at man kunne bruge en af de tiloversblevne bygninger. Jeg har nemlig altid sagt – og jeg ved godt, at det har nogle moret sig lidt over, men ikke her i salen vil jeg gerne sige – at jeg faktisk mener, det er vigtigt, og ved flere lejligheder har jeg hele tiden sagt, at jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg holder utrolig meget af de 300 m. Man må da prøve at forstå, hvor meget der skal til for at sige det, når man ved, hvordan og hvorledes der blev stemt, dengang det blev vedtaget. Sådan er det jo, men sådan ligger det i dag, så jeg anerkender: Vi er ikke enige, vi er sådan set uenige.

Så må jeg bare sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det står faktisk rigtigt flot i artiklen, og nu skal jeg læse den op:

»Miljøminister Hans Christian Schmidt vil gå i gang med et serviceeftersyn af hele miljølovgivningen.«

Det har intet med planlovgivningen at gøre; det har intet med naturbeskyttelsesloven at gøre, det drejer sig om hele miljølovgivningen. Det skal sikres, at love og regler er forståelige, og det tror jeg ikke jeg vil høste megen kritik for, vil jeg